

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 6C/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815208693
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Mihóková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815208693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ivetou Mihókovou v právnej veci navrhovateľa: R. U. Y., G..Y., F. XX, XXX XX Ž., Z.: XX XXX XXX, proti odporkyňi : G. X., Q.. XX.X.XXXX, U. XXX XX M. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 3 327,85 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 446,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 356,35 eur od 30.6.2015 do 23.7.2015, zo sumy 3 327,85 eur od 24.7.2015 do 25.8.2015, zo sumy 3 297,85 eur od 26.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 144,43 eur od 30.6.2015 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 96,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľa pod následkom výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 199,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 3 327,85 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 144,43 eur, nezaplatenými poplatkami za poistenie v sume 2,86 eur, úrokmi z omeškania vo výške 1,32 eur, úrokom vo výške 15,90% p.a. z nezaplatenej istiny 3 356,35 eur od 30.6.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. z nezaplatenej istiny 3 356,35 eur a z nezaplatených úrokov v sume 144,43 eur od 20.3.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 17.7.2014 uzatvoril s odporkyňou Úverovú zmluvu č. XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol odporkyňi peňažné prostriedky vo výške 3 500,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 25.6.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti, preto bola listom zo dňa 29.6.2015 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 7.9.2015. Napriek výzve nebola jeho pohľadávka uhradená. Žalovaná suma predstavuje sumu 3 594,96 eur, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny poskytnutého úveru vo výške 3 356,35 eur, úrokov vo výške 144,43 eur, úrokov z omeškania v sume 1,32 eur, poplatkov za upomienky v sume 90,- eur, ktoré si navrhovateľ neuplatňuje a poplatkov za poistenie v sume 2,86 eur. Po zosplatení úveru odporkyňa v jeho prospech realizovala úhradu vo výške 28,50 eur, ktorú započítal na istinu úveru. K uplatneniu úroku z omeškania z nesplatennej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru navrhovateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, v ktorom súd uvádza: „S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodného zákonníka). S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku (§ 369

ods. 1 Obchodného zákonníka), je povinný platiť z nezaplatených úrokov z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania.“

Odporkyňa požiadala o umožnenie splatiť dlžnú sumu formou mesačných splátok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - úverovou zmluvou č. 000000000143992 zo dňa 17.7.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.3.2015, Druhou upomienkou zo dňa 1.4.2015, výpisom z účtu odporkyne, Všeobecnými obchodnými podmienkami R. U. Y., a.s. účinnými od 20.5.2014 a od 1.3.2015 a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ ako banková inštitúcia a odporkyňa ako klient dňa 17.7.2014 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru. Podľa bodu 1.2. zmluvy výška poskytnutého úveru bola 3 500,- eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15,90% ročne ako fixná do splatnosti úveru. Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver bol dohodnutý vo výške 1,43 eur mesačne. Odporkyňa sa úver zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 58,38 eur v počte 120, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 25.7.2014 a konečná splatnosť úveru bola dňa 25.6.2024. Celková suma, ktorú mala odporkyňa zaplatiť, bola 7 180,60 eur pri RPMN vo výške 19,04 %.

Ako vyplýva z bodu 2.1 zmluvy klient sa zaväzuje riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v zmluve o úvere. Poplatky uvedené v zmluve o úvere môže banka zmeniť z vážneho objektívneho dôvodu alebo po dohode s klientom. Klient bude o zmene informovaný zverejnením Sadzobníka, zmena je pre klienta záväzná za podmienok uvedených vo VOP. Klient má právo zmenu bezplatne odmietnuť za podmienok uvedených vo VOP. Klient vyhlasuje, že uzatvára zmluvu o úvere na vlastný účet a zaväzuje sa, že prostriedky, ktoré bude používať na splácanie budú jeho vlastníctvom alebo ak tieto prostriedky budú vlastníctvom inej osoby, zaväzuje sa odovzdať banke písomný súhlas dotknutej osoby na použitie jej prostriedkov.

Podľa bodu 2.5 zmluvy banka po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru vráti klientovi ním zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že úver je splácaný výlučne z inkasného účtu, ktorým je osobný účet vedený bankou, klient nebol viac ako 5 dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov, a zároveň klient nesplatil úver ani jeho časť predčasne.

Podľa bodu 2.8 zmluvy klient vyhlasuje, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách; prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s jej súčasťami: formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere; OP; VOP; Sadzobník; prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s Poistnou zmluvou; Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver (ďalej aj ako „VPP“); spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver podľa Poistnej zmluvy, VPP, OP a prístupuje týmto k Poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 zmluvy o úvere.

Navrhovateľ druhou upomienkou zo dňa 1.4.2015 odporkyňu vyzval na zaplatenie omeškaných splátok v celkovej výške 95,59 eur a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 6.4.2015. Zároveň ju upozornil, že v opačnom prípade ju požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky.

Z výpisu z úverového účtu odporkyne súd zistil, že na základe zmluvy o úvere jej boli navrhovateľom dňa 17.7.2014 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3 500,- eur. Ku dňu 29.6.2015 bol úver zo strany navrhovateľa zosplatený a k uvedenému dlžná suma na istine úveru bola 3 356,35 eur, na úrokoch z úveru bola 144,43 eur. Odporkyňa po zosplatení úveru dňa 24.7.2015 realizovala úhradu v prospech navrhovateľa vo výške 28,50 eur a dňa 26.8.2015 vo výške 30,- eur.

Podľa § 497 zákona č. 511/1993 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ďalej súd zistil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný navrhovateľom bez možnosti odporkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 17.7.2014 úverová zmluva a na jej základe navrhovateľ odporkyni poskytol úver vo výške 3 500,- eur pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe úveru 15,90 %. Odporkyňa sa zaviazala úver splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 58,38 eur, ktoré boli splatné k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.7.2014 a konečná splatnosť úveru dňa 25.6.2024.

Ďalej mal súd za preukázané, že odporkyňa nesplácala jednotlivé splátky v zmysle úverovej zmluvy riadne a včas a keďže sa dostala do omeškania s platením úveru, navrhovateľ ku dňu 29.6.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a vyzval odporkyňu, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 7.9.2015.

Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru výška nesplatenej istiny úveru bola 3 356,35 eur. Z výpisu z úverového účtu mal súd za preukázané, že po zosplatení úveru odporkyňa v prospech navrhovateľa realizovala úhrady v celkovej výške 58,50 eur a to dňa 24.7.2015 vo výške 28,50 eur a dňa 26.8.2015 vo výške 30,- eur. Na základe uvedeného je tak odporkyňa povinná na istine úveru navrhovateľovi ešte splatiť sumu 3 297,85 eur. Súd preto žalobu iba v časti o zaplatenie istiny úveru vo výške 3 297,85

eur považoval za dôvodnú, na jej úhradu zaviazal odporkyňu a čo do zvyšku v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil aj nárok na úrok z úveru pri jeho výške 15,90 % ročne, ktorý ku dňu predčasnej splatnosti úveru vyčíslil vo výške 144,43 eur. V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>) súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v júli 2014 činil úrok 10,43% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi a preto odporkyňu zaviazal aj na zaplatenie sumy 144,43 eur.

Navrhovateľ si odo dňa 30.6.2015 uplatnil v tomto konaní ďalej nárok na úroku z úveru z istiny úveru vo výške 15,90 % ročne a to až do zaplatenia celej úverovej istiny.

Súd v tomto smere uvádza, že nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci navrhovateľ pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 29.6.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany navrhovateľa došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 29.6.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súd v

Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 15,90% ročne zo sumy istiny úveru od 30.6.2015 do zaplatenia a v tejto časti žalobu zamietol.

Ďalším navrhovateľom uplatneným nárokom je nárok na zaplatenie poistného vo výške 2,86 eur, pri ktorom súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá aj poistná zmluva - poistenie schopnosti splácať úver a suma mesačného poistného bola dohodnutá vo výške 1,43 eur, ako to vyplýva z bodu 1.2. zmluvy. Preto súd považoval nárok navrhovateľa v tejto časti za dôvodný a odporkyňu zaviazal aj na zaplatenie sumy 2,86 eur.

Súd zároveň navrhovateľovi priznal aj nárok na zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania ku dňu zosplatenia úveru v sume 1,32 eur. Tento úrok z omeškania bol vyčíslený pri sadzbe vo výške 5 % ročne, ktorá sadzba neprevyšovala zákonnú sadzbu úroku z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Celkovo súd považoval žalobu za dôvodnú čo do sumy 3 446,46 eur (3 297,85 eur - istina, 144,43 eur - úroky z úveru vyčíslené ku dňu 29.6.2015, 1,32 eur - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 29.6.2015, 2,86 eur - dlžné poistné) a na jej zaplatenie zaviazal odporkyňu.

Nakoľko sa odporkyňa so splácaním peňažného záväzku dostala do omeškania. Navrhovateľovi v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami vznikol nárok na úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania 5 % ročne uplatnená navrhovateľom je v súlade s platnou právnou úpravou, nakoľko výška zákonného úroku z omeškania ku dňu 30.6.2015 bola 5,15 % ročne. Odporkyňu preto zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, pričom súd bral v úvahu aj platby odporkyne realizované po zosplatení úveru v celkovej výške 58,50 eur (24.7.2015 vo výške 28,50 eur a dňa 26.8.2015 vo výške 30,- eur).

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „Os.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. S poukazom na výšku priznanej sumy navrhovateľovi, súd povolil odporkyňu uspokojiť nárok navrhovateľa v splátkach po 96,- eur mesačne.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrných časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v

takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd žalobe nevyhovel iba v nepatrnej časti a to pokiaľ sa jedná o sumu 58,50 eur s príslušenstvom a nárok na úrok z úveru po zosplatnení. Nakoľko mal navrhovateľ neúspech iba v nepatrnej časti, vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania.

Trovy konania na strane navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 199,50 eur a v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanovenia preto súd odporkyňu zaviazal na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.